

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

Hội Thứ IX

QUYỂN 577

Phẩm KIM CANG NĂNG ĐOẠN

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Thế Tôn cùng chúng Bí-sô gồm một ngàn hai trăm năm chục vị ở tại rừng Thệ-đa, vườn Cấp cô độc, thuộc thành Thất-la-phiệt. Bấy giờ, vào sáng sớm Đức Thế Tôn sửa sang y phục, mang y, ôm bát vào đại thành Thất-la-phiệt để khát thực.

Sau khi khát thực trong thành đó, Đức Thế Tôn trở về chỗ cũ. Thọ trai xong cất y, bát và rửa chân, như thường lệ Ngài trải tọa cụ và ngồi kiết già, giữ chân ngay ngắn, chánh nguyện và theo dõi tâm niệm.

Lúc ấy, các Bí-sô đến gặp Phật, đến rồi đánh lễ sát chân Thế Tôn, nhiễu ba vòng theo chiều bên phải rồi ngồi sang một phía. Cụ thọ Thiện Hiện cũng ngồi trong chúng hội này.

Bấy giờ ở giữa chúng hội, Cụ thọ Thiện Hiện từ chỗ ngồi đứng dậy bày vai phải, quỳ gối phải sát đất, chắp tay cung kính bạch Phật; hy hữu thay Thế Tôn,... Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, Ngài có thể dùng sự giúp đỡ tối thắng để giúp đỡ các Đại Bồ-tát, cho đến Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, có thể dùng sự phó chúc tối thắng để phó chúc các Đại Bồ-tát. Bạch Thế Tôn, những người phát tâm hướng đến Bồ-tát thừa phải an trụ làm sao, tu hành thế nào, nhiếp phục tâm làm sao.

Bấy giờ, Thế Tôn bảo Cụ thọ Thiện Hiện:

–Lành thay, lành thay, Thiện Hiện! Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác có thể dùng sự giúp đỡ tối thắng để giúp đỡ các Đại Bồ-tát cho đến Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, có thể dùng sự phó chúc tối thắng để phó chúc các Đại Bồ-tát.

Thế nên, Thiện Hiện ông hãy nghe kỹ và khéo suy nghĩ, ta sẽ phân biệt giảng nói cho ông nghe:

–Những người phát tâm tu theo Bồ-tát thừa phải an trụ như vậy, tu hành như vậy, nhiếp phục tâm như vậy!

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Đúng vậy, đúng vậy! Bạch Thế Tôn, con xin muốn nghe!

Phật bảo:

–Thiện Hiện, những người phát tâm tu theo Bồ-tát thừa cần phải phát tâm như vậy: Nơi nào có các hữu tình, bao gồm các hữu tình và thuộc về hữu tình, hoặc hoãn sinh hoặc thai sinh, hoặc thấp sinh hoặc hóa sinh, hoặc hữu sắc, hoặc vô sắc, hoặc hữu tướng, hoặc vô tướng, hoặc phi hữu tướng hoặc phi vô tướng cho đến cảnh giới hữu tình được tạo dựng và thuộc về tạo dựng, tất cả như vậy tôi đều sẽ giúp họ nhập vào cảnh giới Vô dư y diệu Niết-bàn. Tuy độ vô lượng hữu tình giúp họ diệt độ rồi nhưng không có hữu tình nào được diệt độ. Vì sao vậy? Thiện Hiện, nếu các Đại Bồ-tát có ý tưởng

chuyển hóa hữu tình thì không thể được gọi là Đại Bồ-tát. Vì sao vậy? Thiện Hiện, nếu là Đại Bồ-tát thì không nói rằng có ý tưởng chuyển hóa hữu tình như vậy cho đến tướng chuyển hóa mạng sống, tướng đàn ông, tướng con người, tướng ý sinh, tướng thanh niên, tướng người làm, tướng người nhận thì nên biết là cũng như vậy. Vì sao vậy? Thiện Hiện, không có pháp nhỏ nào được gọi là phát tâm hướng đến Bồ-tát thừa.

Lại nữa Thiện Hiện, Đại Bồ-tát nào không trụ nơi sự để thực hành bố thí, hoàn toàn không chỗ trụ để thực hành bố thí, không trụ nơi sắc để thực hành bố thí, không trụ nơi thanh, hương, vị, xúc, pháp để thực hành bố thí. Thiện Hiện, Đại Bồ-tát này nếu không trụ tướng tướng để thực hành bố thí. Vì sao vậy? Thiện Hiện, Đại Bồ-tát nào hoàn toàn không có chỗ trụ mà thực hành bố thí thì thu được phước đức không thể đo lường.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao. Hư không ở phương Đông có thể nắm bắt đo lường không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn!

Thiện Hiện, như vậy hư không ở Nam phương, Bắc phương, Tây phương, bốn hướng phương trên dưới và tất cả thế giới đầy khắp mười phương có thể nắm bắt đo lường không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, đúng vậy, đúng vậy! Đại Bồ-tát nào hoàn toàn không chỗ trụ mà thực hành bố thí thì thu được phước đức không thể đo lường cũng giống như vậy. Thiện Hiện, Bố thí nên tướng về tướng không trụ như vậy để thực hành bố thí.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Có thể dùng đầy đủ các tướng để quán Như Lai không? Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Không thể dùng đầy đủ các tướng để quán Như Lai. Vì sao vậy? Như Lai nói đầy đủ các tướng tức chẳng phải đầy đủ các tướng.

Lúc Thiện Hiện nói lời này xong, Phật lại bảo Cụ thọ Thiện Hiện:

–Này Thiện Hiện, cho đến các tướng đều là hư vọng, cho đến chẳng phải các tướng đều chẳng phải hư vọng. Thế nên, do tướng chẳng phải tướng mà quán Như Lai.

Lúc Như Lai nói lời này xong, Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, vào thời gian cuối cùng thuộc phần sau của năm trăm năm sau cùng ở đời vị lai, khi chánh pháp sắp diệt và bị phân hóa, có hữu tình nào nghe nói một câu kinh điển về sắc như vậy mà sinh ý tưởng cho là có thật không?

Phật bảo:

–Thiện Hiện, đừng nói rằng hữu tình vào thời gian cuối cùng thuộc phần sau của năm trăm năm sau cùng ở đời vị lai khi chánh pháp sắp diệt và bị phân hóa nghe nói một câu kinh điển về sắc mà sinh thật tưởng không? Nhưng Thiện Hiện, vào thời gian cuối cùng thuộc phần sau của năm trăm năm sau cùng ở đời vị lai, khi chánh pháp sắp diệt và bị phân hóa vẫn có Đại Bồ-tát đầy đủ giới, đầy đủ đức, đầy đủ tuệ.

Lại nữa Thiện Hiện, Đại Bồ-tát ấy chẳng phải thờ phụng cúng dường một Đức Phật, chẳng phải trồng các căn lành với một Đức Phật.

Lại nữa Thiện Hiện, lúc ấy, Đại Bồ-tát này chẳng phải thờ phụng cúng dường một trăm ngàn Đức Phật, chẳng phải trồng căn lành nơi trăm ngàn Đức Phật mới có thể nghe một câu kinh điển nói về sắc như vậy và sẽ được một lòng tin trong sạch.

Thiện Hiện, Như Lai dùng Phật trí đã biết người ấy; Như Lai dùng Phật nhãn đã thấy người ấy.

Thiện Hiện, Như Lai đã biết rõ việc ấy. Tất cả hữu tình ấy sẽ sinh vô lượng, vô số phước đức, sẽ thu được vô lượng, vô số phước đức. Vì sao vậy?

Thiện Hiện, Đại Bồ-tát ấy không tưởng về ngã, không tưởng về hữu tình, không tưởng mạng sống, không tưởng đàn ông, không tưởng con người, không tưởng ý sinh, không tưởng thanh niên, không tưởng người làm, không tưởng người nhận.

Thiện Hiện, Đại Bồ-tát ấy không có ý tưởng chuyển đổi pháp, không có ý tưởng chuyển hóa phi pháp, không có ý tưởng chuyển hóa cũng không có ý tưởng chẳng chuyển hóa. Vì sao vậy? Thiện Hiện, Đại Bồ-tát nào có ý tưởng chuyển hóa đối với pháp tức là người ấy có chấp ngã, chấp hữu tình, chấp người sống, chấp chúng sinh; nếu có ý tưởng chuyển hóa phi pháp thì người ấy cũng phải có chấp ngã, chấp hữu tình, chấp mạng sống, chấp con người... Vì sao vậy? Thiện Hiện, không nên chấp giữ pháp cũng không nên chấp giữ phi pháp. Vì vậy Như Lai có ý khi nói về pháp môn ví dụ bằng chiếc bè. Các người có trí, pháp còn nên bỏ huống là phi pháp.

Phật bảo Cù thọ Thiện Hiện:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Có pháp A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chứng đắc không? Có pháp nào là pháp được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác giảng không?

Thiện Hiện đáp:

–Theo con hiểu về nghĩa lý mà Phật dạy thì không có pháp A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề nào được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chứng đắc, cũng không có pháp nào được Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác giảng. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, pháp mà Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác chứng đắc, giảng dạy và tư duy đều chẳng thể nắm bắt được, không thể giảng nói chẳng phải pháp, chẳng phải phi pháp. Vì sao vậy? Do biểu hiện của vô vi nên có các bậc Hiền thánh.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Nếu thiện nam hoặc thiện nữ đem bảy báu chứa đầy trong thế giới ba lần ngàn để bố thí thì nhờ nhân duyên này, phước đức mà thiện nam, thiện nữ đó thu được có nhiều không?

Thiện Hiện đáp:

–Rất nhiều, thưa Thế Tôn! Rất nhiều, thưa Thiện Thệ! Nhờ nhân duyên này thiện nam, thiện nữ đó thu được một lượng phước rất nhiều. Vì sao vậy? Sự tích tụ phước đức, người tích tụ phước Đức Như Lai nói chẳng phải là nhóm phước đức, vì thế Như Lai nói sự tích tụ phước đức là nhóm phước đức.

Phật lại bảo Thiện Hiện:

–Nếu thiện nam hoặc thiện nữ đem bảy báu đựng đầy trong thế giới ba lần ngàn đi bố thí thiện nam hoặc là thiện nữ thọ trì đọc tụng cho đến một bài kệ bốn câu của pháp môn này hoàn toàn thông suốt và giảng rộng cho người khác, khai thị, tác ý đúng lý. Do nhân duyên này họ thu được một lượng phước đức nhiều hơn phước đức trước vô lượng, vô số lần. Vì sao vậy? A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề của tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều từ kinh này xuất hiện. Chư Phật Thế Tôn đều từ kinh này sinh. Vì sao

vậy? Thiện Hiện, pháp của chư Phật là pháp của chư Phật, Như Lai nói chẳng phải là pháp của chư Phật, vì thế Như Lai nói pháp của chư Phật là pháp của chư Phật.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Hàng Dự lưu có nghĩ rằng ta có thể chứng đắc quả Dự lưu không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Hàng Dự lưu không nghĩ rằng ta có thể chứng đắc quả Dự lưu. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, do hàng Dự lưu không có chút dự vào nào nên gọi là Dự lưu, do không xen dự vào sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp nên gọi là Dự lưu, bạch Thế Tôn, nếu hàng Dự lưu nghĩ rằng ta có thể chứng đắc quả Dự lưu tức là chấp trước ngã, hữu tình, dòng sinh mạng, sự trưởng thành, con người...

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Hàng Nhất lai có nghĩ rằng: “Ta có thể chứng đắc quả Nhất lai không?”

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Hàng Nhất lai không nghĩ rằng: “Ta có thể chứng đắc quả Nhất lai. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, do không có pháp nào chứng đắc tánh của Nhất lai nên gọi là Nhất lai.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Hàng Bất hoàn có nghĩ rằng ta có thể chứng đắc quả Bất hoàn không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Hàng Bất hoàn không nghĩ rằng ta có thể chứng đắc quả Bất hoàn. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, do không có pháp nào chứng đắc tánh Bất hoàn nên gọi là Bất hoàn.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Các bậc A-la-hán có nghĩ rằng ta có thể chứng đắc A-la-hán không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Các bậc A-la-hán không nghĩ rằng ta có thể chứng đắc tánh A-la-hán. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, do không có pháp nào được gọi là A-la-hán. Vì lý do này gọi là A-la-hán. Bạch Thế Tôn, nếu A-la-hán nghĩ rằng ta có thể chứng đắc tánh A-la-hán tức là chấp trước cái ta, hữu tình, mạng sống, người nam, con người... Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác nói con chứng đắc địa vị đứng đầu về vô tránh. Bạch Thế Tôn, tuy con là bậc A-la-hán vĩnh viễn lìa bỏ tham dục nhưng con chưa từng nghĩ rằng: Con chứng đắc A-la-hán lìa bỏ tham dục vĩnh viễn thì Như Lai không thể thọ ký cho con rằng Thiện Hiện là thiện nam được an trụ vào đệ nhất vô tránh. Do hoàn toàn không chỗ trụ cho nên Như Lai nói vô tránh là vô tránh.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Xưa kia, khi gặp Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác Nhiên Đăng, Như Lai có nắm bắt chút pháp nào không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Xưa kia khi gặp Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác Nhiên Đăng, Như Lai hoàn toàn không nắm bắt pháp nhỏ nào.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, nếu có Bồ-tát nói rằng tôi sẽ thành tựu công đức trang nghiêm cõi Phật thì Bồ-tát này đã nói lời không chân thật. Vì sao vậy? Công đức trang nghiêm là công đức trang nghiêm cõi Phật, Như Lai nói chẳng phải trang nghiêm, cho nên Như Lai nói công đức trang nghiêm cõi Phật là công đức trang nghiêm cõi Phật.

Thế nên Thiện Hiện, Bồ-tát hoàn toàn không trụ vào đâu cả nên sinh tâm ấy, không trụ vào sắc nên sinh tâm ấy, không trụ chẳng phải sắc nên sinh tâm ấy, không trụ thanh, hương, vị, xúc, pháp nên sinh tâm ấy, không trụ chẳng phải thanh, hương, vị, xúc, pháp nên sinh tâm ấy, hoàn toàn không trụ vào đâu cả nên sinh tâm ấy.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ví như có người đàn ông sắc thân giống như núi chúa Diệu cao. Đây Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Thân thể của ông ấy có cao lớn không? Thiện Hiện đáp:

–Thân thể ông ấy cao lớn thừa Thế Tôn, cao lớn thừa Thiện Thệ. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, thân thể của người ấy Như Lai nói chẳng phải là thân thể nên gọi là thân thể, chẳng phải do thân thể nên gọi là thân thể.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Giả sử có số lượng sông Hằng nhiều như số cát trong một sông Hằng thì tổng số cát trong các sông ấy có nhiều không?

Thiện Hiện đáp:

–Rất nhiều, thưa Thiện Thệ! Cát trong sông Hằng còn nhiều vô số huống gì là số cát trong các sông ấy.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, nay ta dạy ông, khai ngộ cho ông. Giả sử có thiện nam hoặc thiện nữ nào đem bảy báu chứa đầy trong hằng hà sa số thế giới như vậy dâng cúng cho Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, đây Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Do nhân duyên này thiện nam hoặc thiện nữ đó thu được phước đức có nhiều không?

Thiện Hiện đáp:

–Rất nhiều, thưa Thế Tôn! Rất nhiều, thưa Thiện Thệ! Do nhân duyên này, thiện nam hoặc thiện nữ đó thu được rất nhiều phước đức.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, hoặc dùng bảy báu chứa đầy trong hằng hà sa số thế giới như vậy dâng cúng cho Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, hoặc thiện nam, thiện nữ thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông suốt cho đến một bài kệ bốn câu trong kinh này và giảng rộng cho người khác, khai thị, tác ý đúng lý, do nhân duyên này phước đức mà họ thu được lớn hơn phước đức trước vô số lần. Lại nữa Thiện Hiện, nơi nào có giảng nói khai thị bài kệ bốn câu thuộc pháp môn này thì nơi ấy còn được thế gian, Trời, Người, A-tổ-lạc... cúng dường như tháp Phật, huống gì có thể biên chép đầy đủ, thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông suốt đối với pháp môn này và giảng rộng, khai thị cho người khác, tác ý đúng lý. Người này thành tựu công đức hy hữu, tối thắng. Địa phương ấy là chỗ của Đức Đại sư, hoặc là những nơi được tôn trọng theo Ngài hay là chỗ những người đồng phạm hạnh có trí tuệ.

Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, pháp môn này được gọi là gì? Con phải phụng trì như thế nào?

Phật bảo:

–Đây Cụ thọ Thiện Hiện, pháp môn này gọi là Năng đoạn Kim cang Bát-nhã ba-la-mật-đa, ông phải phụng trì theo tên này. Vì sao? Thiện Hiện, Bát-nhã ba-la-mật-đa này Như Lai nói chẳng phải là Bát-nhã ba-la-mật-đa cho nên Như Lai nói là Bát-nhã

ba-la-mật-đa.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Như Lai có thể nói pháp nào không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Không có pháp nào Như Lai có thể nói.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, số bụi trong đất ở thế giới ba lần ngàn có nhiều không?

Thiện Hiện đáp:

–Số bụi này rất nhiều, thưa Thế Tôn! Rất nhiều, thưa Thiện Thệ!

Phật bảo:

–Thiện Hiện, bụi trên mặt đất Như Lai nói chẳng phải bụi cho nên Như Lai gọi là bụi trên mặt đất. Các thế giới Như Lai nói chẳng phải là thế giới cho nên Như Lai gọi là thế giới.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Có nên dùng ba mươi hai tướng tốt để quan sát Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Không nên dùng ba mươi hai tướng tốt để quan sát Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, ba mươi hai tướng tốt Như Lai nói chẳng phải tướng cho nên Như Lai gọi là ba mươi hai tướng tốt.

Phật lại bảo Thiện Hiện:

–Giả sử có thiện nam, thiện nữ hàng ngày xả thí hằng hà sa số thân thể của mình suốt hằng hà sa số kiếp như vậy; lại có thiện nam, thiện nữ thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông suốt một bài kệ bốn câu của pháp môn này, giảng nói khai thị rộng rãi cho người khác, tác ý đúng lý. Do nhân duyên này, họ thu được một lượng phước đức nhiều hơn phước đức trước vô lượng, vô số lần.

Bây giờ, nghe oai lực của pháp, Cụ thọ Thiện Hiện than khóc rơi lệ, gắng gượng cầm nước mắt mà bạch Phật:

–Thưa Thế Tôn, rất là hy hữu! Hết sức hy hữu, thưa Thiện Thệ! Pháp môn mà hôm nay Đức Như Lai nói làm lợi ích tất cả mọi người, phát tâm hướng đến Vô thượng thừa, làm lợi ích cho tất cả những người phát tâm hướng đến thừa tối thắng. Bạch Thế Tôn, từ lúc sinh trí tuệ đến nay, con chưa từng được nghe pháp môn như vậy. Bạch Thế Tôn, các hữu tình nào nghe kinh điển sâu xa này mà cho là có thật thì nên biết người ấy đã thành tựu một việc hết sức hy hữu. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, các tướng chân thật, Như Lai nói là chẳng phải tướng cho nên Như Lai nói tướng chân thật là tướng chân thật.

Bạch Thế Tôn, hôm nay nghe pháp môn này, con lãnh ngộ tin hiểu cũng chưa phải là hy hữu. Thời gian cuối cùng thuộc phần sau của năm trăm năm sau cùng ở đời vị lai khi chánh pháp sắp diệt và bị phân hóa mà có người lãnh ngộ tin hiểu thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông suốt đối với pháp môn sâu xa này, giảng rộng khai thị cho người khác, tác ý như lý thì nên biết người ấy thành tựu việc hy hữu bậc nhất. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, các hữu tình đó không có ý tưởng bản ngã, có chuyển đổi, không tưởng hữu tình, không tưởng dòng sinh mạng, không tưởng sự trưởng thành, không tưởng chủ thể luân hồi, không tưởng ý sinh, không tưởng nho đồng, không tưởng sự tạo tác, không tưởng sự thọ nhận có chuyển đổi. Vì sao vậy? Các ngã tưởng tức chẳng phải tưởng, các tướng hữu

tình, tưởng dòng sinh mạng, tưởng sự trưởng thành, tưởng chủ thể luân hồi, tưởng ý sinh, tưởng nho đồng, tưởng sự tạo tác, tưởng sự thọ nhận tức chẳng phải tưởng. Vì sao vậy? Vì chư Phật Thế Tôn là tất cả tưởng.

Bấy giờ Thế Tôn bảo Cù thọ Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy! Thiện Hiện, nếu hữu tình nào nghe nói kinh điển sâu xa này không kinh, không hai, không lo sợ thì nên biết người ấy sẽ thành tựu việc hy hữu tối thắng. Vì sao vậy? Như Lai nói Bát-nhã ba-la-mật-đa tối thắng là Bát-nhã ba-la-mật-đa. Thiện Hiện do Bát-nhã ba-la-mật-đa tối thắng mà Như Lai nói được vô lượng chư Phật Thế Tôn cùng nhau khen ngợi nên gọi là Ba-la-mật-đa tối thắng, Như Lai nói Ba-la-mật-đa tối thắng tức chẳng phải Ba-la-mật-đa. Vì thế Như Lai gọi là Ba-la-mật-đa tối thắng.

Lại nữa Thiện Hiện, Như Lai nói An nhẫn ba-la-mật-đa tức chẳng phải Ba-la-mật-đa vì thế Như Lai gọi là An nhẫn ba-la-mật-đa. Vì sao vậy?

Thiện Hiện, trong thời quá khứ Ta đã từng bị vua Yết-lợi xẻo thịt và chặt tay chân, lúc ấy ta hoàn toàn không có tưởng về ngã, không có tưởng về hữu tình, dòng sinh mạng, sự trưởng thành, chủ thể luân hồi, ý sinh, nho đồng, sự tạo tác, sự thọ nhận. Lúc ấy Ta hoàn toàn không có tưởng cũng chẳng không tưởng. Vì sao vậy? Thiện Hiện, nếu lúc ấy Ta có tưởng về ngã thì phải có tưởng giận hờn; lúc ấy nếu Ta có tưởng hữu tình, tưởng dòng sinh mạng, tưởng sự trưởng thành, tưởng chủ thể luân hồi, tưởng ý sinh, tưởng nho đồng, tưởng sự tạo tác, tưởng sự thọ nhận tức là lúc ấy ta phải có tưởng giận hờn. Vì sao vậy? Thiện Hiện, Ta nhớ năm trăm đời quá khứ Ta từng có hiệu là Tiên nhân Nhẫn Nhục. Lúc ấy, Ta hoàn toàn không có tưởng về ngã, không tưởng hữu tình, không tưởng dòng sinh mạng, không tưởng sự trưởng thành, không tưởng chủ thể luân hồi, không tưởng ý sinh, không tưởng nho đồng, không tưởng sự tạo tác, không tưởng sự thọ nhận. Vào lúc ấy, Ta hoàn toàn không có tưởng cũng chẳng không tưởng. Thế nên Thiện Hiện, Đại Bồ-tát xa lìa tất cả tưởng phải phát tâm A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề, không trụ nơi sắc nên sinh tâm ấy, không trụ nơi chẳng phải sắc nên sinh tâm ấy, không trụ thanh, hương, vị, xúc, pháp nên sinh tâm ấy, hoàn toàn không trụ vào đâu cả nên sinh tâm ấy. Vì sao vậy?

Thiện Hiện, những người có chỗ trụ thì chẳng phải trụ. Vì vậy, Như Lai dạy các Bồ-tát phải không chỗ trụ để thực hành bố thí không nên trụ vào sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp để thực hành bố thí.

Lại nữa Thiện Hiện, vì muốn làm lợi ích cho các hữu tình, Đại Bồ-tát phải bố thí như vậy. Vì sao vậy? Các tưởng hữu tình tức là chẳng phải tưởng. Tất cả hữu tình, Như Lai nói chẳng phải hữu tình.

Thiện Hiện, Như Lai là bậc nói thật, nói đúng, nói như vậy, nói không thay đổi.

Lại nữa Thiện Hiện, pháp được Như Lai chứng trong hiện tại hoặc pháp được giảng hoặc pháp được suy tư tức là ở trong đó chẳng chắc chắn, chẳng hư dối.

Thiện Hiện, giống như có người đàn ông đi vào nhà tối thì hoàn toàn không thấy gì. Nên biết, nếu Bồ-tát dính mắc vào sự, nghĩa là dính mắc vào sự mà thực hành bố thí, cũng lại như vậy.

Thiện Hiện, giống như có người nam mắt sáng, lúc ánh sáng mặt trời đã xuất hiện sau đêm thì thấy các loại sắc nên biết Bồ-tát không dính mắc vào sự, nghĩa là không dính mắc vào sự để thực hành bố thí cũng lại như vậy.

Lại nữa Thiện Hiện, thiện nam hoặc thiện nữ nào thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông

suốt pháp môn này và giảng nói khai thị rộng rãi cho người khác, suy nghĩ đúng lý thì Như Lai dùng Phật trí biết người ấy, Như Lai dùng Phật nhãn thấy người ấy, Như Lai giác ngộ cho người ấy. Tất cả hữu tình như vậy sẽ sinh vô lượng phước đức.

Lại nữa Thiện Hiện, giả sử thiện nam hoặc thiện nữ nào vào sáng sớm đem hằng hà sa số thân thể mình để bố thí, vào buổi trưa lại đem hằng hà sa số thân thể mình để bố thí, buổi tối cũng dùng hằng hà sa số thân thể mình để bố thí. Do pháp môn này vị ấy trải qua trăm ngàn trăm ức, muôn ức kiếp đem thân mình để bố thí, hoặc có người nghe nói pháp môn này mà không hủy báng, thì do nhân duyên có phước đức được sinh ra còn nhiều hơn trước vô lượng, vô số lần huống gì có thể biên chép thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông suốt và đầy đủ đối với pháp môn này và giảng rộng khai thị cho người khác được suy nghĩ đúng lý.

Lại nữa Thiện Hiện, pháp môn này không thể nghĩ bàn, không thể so lường, phải nên mong cầu quả báo chẳng thể nghĩ bàn này.

Thiện Hiện, Như Lai giảng nói pháp môn này là vì muốn làm lợi ích cho các hữu tình hướng đến tối thượng thừa, vì muốn làm lợi ích các hữu tình đang hướng về tối thắng.

Thiện Hiện, nếu người nào thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông suốt pháp môn này và giảng nói cho người khác, suy nghĩ đúng lý thì Như Lai dùng Phật trí tất biết người ấy. Như Lai dùng Phật nhãn tất biết người ấy, Như Lai biết rõ về người ấy. Tất cả hữu tình này thành tựu vô lượng phước đức, đều sẽ thành tựu vô lượng, vô biên phước đức không thể nghĩ bàn, không thể so lường.

Thiện Hiện, tất cả hữu tình này gánh vác quả vị Giác ngộ cao tột của Như Lai ở trên vai. Vì sao? Thiện Hiện, pháp môn này chẳng phải là pháp mà các hữu tình có sự tin hiểu thấp kém có thể nghe được, chẳng phải các hạng có kiến chấp về ngã, hữu tình, mạng sống, người đàn ông, con người, ý sinh, thanh niên, người làm tác giả, người nhận có thể nghe được. Những người ấy mà có thể đọc tụng hoàn toàn thông suốt, giảng rộng khai thị cho người khác và suy nghĩ đúng lý thì thật là vô vô lý.

Lại nữa Thiện Hiện, nơi nào được nghe kinh này thì nơi ấy phải được thế gian, chư Thiên, A-tố-lạc cúng dường, lễ kính đi nhiều như tháp Phật.

Lại nữa Thiện Hiện, thiện nam hoặc thiện nữ nào thọ trì đọc, tụng hoàn toàn thông suốt kinh này, lại giảng nói khai thị rộng rãi cho người khác, suy nghĩ đúng lý mà bị khinh chê hủy báng nặng nề thì nên biết đời trước, các hữu tình này tạo nghiệp bất tịnh sẽ nhận lấy quả báo đường ác. Do nay chịu khinh chê nên các nghiệp bất tịnh đã tạo vào đời trước đều tiêu hết và sẽ được quả vị Giác ngộ cao tột. Vì sao vậy? Thiện Hiện, Ta nhớ vô số kiếp trong quá khứ trước thời Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác rất lâu, Ta đã từng gặp tám mươi bốn muôn ức, trăm ức trăm ngàn chư Phật và đều thờ phụng các Ngài. Sau khi đã thờ phụng, Ta hoàn toàn không làm trái lại.

Thiện Hiện, các vị Phật Thế Tôn này Ta đều được thờ phụng. Sau khi thờ phụng, Ta hoàn toàn không trái nghịch. Vào thời gian cuối cùng thuộc phần sau của năm trăm năm sau cùng ở đời vị lai, khi chánh pháp sắp diệt nếu có hữu tình nào thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông suốt đối với kinh này, giảng nói khai thị rộng rãi cho người khác, suy nghĩ đúng lý, thì này Thiện Hiện phước mà Ta tích tụ được không bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn, trăm ức, muôn ức, hoặc dùng số, dùng tính dùng toán, dùng dụ hoặc dùng mức cùng cực của số cũng không thể so sánh được.

Thiện Hiện, nếu Ta nói đủ về lượng phước mà các thiện nam, thiện nữ làm ra lúc

ấy và lượng phước mà các thiện nam, thiện nữ này thu được thì có các hữu tình nào nghe được liền chết ngất hoặc tán loạn.

Vì thế này Thiện Hiện, Như Lai giảng nói là pháp môn này không thể nghĩ bàn, không thể so lường, phải nên mong mỗi quả báo không thể nghĩ bàn.

Bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, những người phát tâm hướng đến Bồ-tát thừa phải an trụ làm sao, tu hành làm sao, thu phục tâm làm sao?

Phật bảo:

–Thiện Hiện, những người phương tiện hướng đến Bồ-tát thừa phải nên phát sinh tâm này: Ta sẽ làm cho tất cả hữu tình nhập vào Vô dư y Niết-bàn, tuy độ tất cả hữu tình này giúp họ diệt độ rồi nhưng không có hữu tình nào được diệt độ. Vì sao vậy? Thiện Hiện, các Đại Bồ-tát nào có tưởng về hữu tình chuyển đổi thì không đáng được gọi là Đại Bồ-tát. Vì sao? Nếu là các Đại Bồ-tát thì không nên nói là có tưởng vì hữu tình chuyển đổi. Thế nên tưởng mạng sống, tưởng người nam, tưởng con người, tưởng ý sinh, tưởng thanh niên, tưởng người làm, tưởng người nhận, chuyển đổi thì nên biết cũng như vậy. Vì sao thế? Thiện Hiện, không có pháp nào gọi là người hướng đến Bồ-tát thừa.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Xưa kia, lúc gặp Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, Như Lai có pháp nào có thể chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột không?

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn theo con hiểu ý Phật nói, xưa kia ở chỗ Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, Như Lai không có pháp nào có thể chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Phật bảo Cụ thọ Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy, Thiện Hiện! Xưa kia ở chỗ Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, Như Lai không có pháp nào có thể chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Vì sao? Thiện Hiện, Xưa kia ở chỗ Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, nếu Như Lai có pháp nào có thể chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột thì Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đã không thọ ký cho Ta rằng: Trong tương lai, thanh niên này sẽ được gọi là Thích-ca Mâu-ni Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Thiện Hiện, do Như Lai không có pháp nào có thể chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột cho nên được Nhiên Đăng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thọ ký rằng: Trong tương lai, thanh niên này sẽ được gọi là Thích-ca Mâu-ni Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác. Vì sao vậy? Thiện Hiện, gọi là Như Lai tức là khái niệm chân như chân thật, gọi là Như Lai tức là khái niệm pháp tánh không sinh, Như Lai tức là khái niệm đạo lộ vĩnh viễn đoạn trừ, Như Lai tức là khái niệm hoàn toàn không sinh. Vì sao vậy?

Thiện Hiện, nếu thật không sinh tức là nghĩa tối thắng. Thiện Hiện, nếu nói rằng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác có chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột thì nên biết ấy là lời không chân thật. Vì sao vậy? Thiện Hiện, do hủy báng Ta nên họ phát sinh chấp trước không thật. Vì sao vậy? Như Lai không có pháp nào có thể chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Thiện Hiện, pháp mà Như Lai đã chứng, đã giảng và đã tư duy chẳng phải chân thật cũng chẳng hư dối. Vì thế Như Lai nói tất cả pháp đều là Phật pháp. Thiện Hiện, tất cả pháp, gọi tất cả pháp Như Lai nói chẳng phải tất cả pháp, vì thế Như Lai nói tất

cả pháp là tất cả pháp.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, giống như có người đàn ông có thân đầy đủ, thân to lớn.

Cụ thọ Thiện Hiện liền bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thân to lớn, đầy đủ của người nam mà Như Lai vừa nói, được Như Lai nói chẳng phải là thân cho nên nói là thân to lớn, đầy đủ.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, đúng vậy, đúng vậy! Nếu các Bồ-tát nói rằng: Ta sẽ độ thoát vô lượng hữu tình thì không thể gọi là Bồ-tát. Vì sao vậy? Thiện Hiện, có pháp nào gọi là Bồ-tát không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Không có pháp nào gọi là Bồ-tát.

Phật bảo:

Thiện Hiện, hữu tình, gọi là hữu tình, Như Lai nói chẳng phải hữu tình cho nên gọi là hữu tình. Vì thế Như Lai nói tất cả các pháp không có hữu tình, không có mạng sống, không có đàn ông, không có con người.

Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát nói: Ta sẽ thành tựu công đức trang nghiêm cõi Phật, thì cũng như vậy. Vì sao vậy? Thiện Hiện, công đức trang nghiêm cõi Phật, gọi công đức trang nghiêm cõi Phật, Như Lai nói chẳng phải trang nghiêm, vì thế Như Lai gọi công đức trang nghiêm cõi Phật là công đức trang nghiêm cõi Phật. Thiện Hiện, nếu các Đại Bồ-tát tin hiểu sâu xa pháp vô ngã là pháp vô ngã thì Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác gọi là Bồ-tát.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Như Lai có biểu hiện Nhục nhãn không?

Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, Như Lai có biểu hiện Nhục nhãn.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Như Lai có biểu hiện Thiên nhãn không?

Thiện Hiện đáp:

–Đúng vậy, bạch Thế Tôn! Như Lai có biểu hiện Thiên nhãn.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Như Lai có biểu hiện Tuệ nhãn không?

Thiện Hiện đáp:

–Đúng vậy, thưa Thế Tôn! Như Lai có biểu hiện Tuệ nhãn.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, Như Lai có biểu hiện Pháp nhãn không?

Thiện Hiện đáp:

–Bạch Thế Tôn, Như Lai có biểu hiện Pháp nhãn.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Như Lai có biểu hiện Phật nhãn không?

Thiện Hiện đáp:

–Đúng vậy, bạch Thế Tôn, Như Lai có biểu hiện Phật nhãn.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Cho đến cát có trong sông Hằng, Như Lai có nói là cát không?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thiện Hiện đáp:

–Đúng vậy, thưa Thế Tôn! Đúng vậy, thưa Thiện Thệ! Như Lai nói là cát.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Giả sử có vô số thế giới nhiều như tổng số cát chứa trong hằng hà sa số sông Hằng thì các thế giới ấy có phải là nhiều không?

Thiện Hiện đáp:

–Đúng vậy, thưa Thế Tôn! Đúng vậy, thưa Thiện Thệ! Số lượng các thế giới ấy rất nhiều.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, cho đến các hữu tình có trong những thế giới ấy, các hữu tình này có nhiều loại, tâm của chúng sinh diệt tương tục thế nào ta đều có thể biết được. Vì sao vậy? Thiện Hiện, tâm sinh diệt tương tục là tâm sinh diệt tương tục Như Lai nói chẳng phải sinh diệt tương tục. Vì thế Như Lai nói tâm sinh diệt tương tục là tâm sinh diệt tương tục. Vì sao vậy? Thiện Hiện, tâm quá khứ chẳng thể nắm bắt được; tâm vị lai chẳng thể nắm bắt được; tâm hiện tại chẳng thể nắm bắt được.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Nếu thiện nam hoặc thiện nữ đem bảy báu chứa đầy trong thế giới ba lần ngàn dăng cúng cho Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thì thiện nam, thiện nữ này nhờ đó thu được phước đức có nhiều không?

Thiện Hiện đáp:

–Rất nhiều, thưa Thế Tôn! Rất nhiều, thưa Thiện Thệ!

Phật bảo:

–Thiện Hiện, đúng vậy, đúng vậy! Do nhân duyên này, thiện nam, thiện nữ ấy thu được rất nhiều phước đức. Vì sao? Thiện Hiện, nếu phước đức có lượng. Như Lai không nói lượng phước là lượng phước.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Có thể dùng sắc thân chân thật, viên dung để quán Như Lai không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Không thể dùng sắc thân chân thật, viên dung để quán Như Lai. Vì sao vậy? Sắc thân chân thật viên dung là sắc thân chân thật viên dung, Như Lai nói chẳng phải chân thật, viên dung vì vậy Như Lai nói sắc thân chánh pháp, viên dung là sắc thân chân thật, viên dung.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Có thể dùng đầy đủ các tướng để quán Như Lai không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Không thể dùng đầy đủ các tướng để quán Như Lai. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, đầy đủ các tướng, là đầy đủ các tướng Như Lai nói là chẳng phải đầy đủ tướng, vì thế Như Lai nói đầy đủ các tướng là đầy đủ các tướng.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Như Lai có nghĩ rằng: “Ta có sự Tây phương không? Thiện Hiện, ông đừng như vậy. Vì sao thế? Thiện Hiện nếu nói Như Lai có sự thuyết pháp tức là quân niệm phỉ báng ta, chẳng phải là nhận thức đúng đắn. Vì sao?

Thiện Hiện, thuyết pháp, người thuyết pháp, do không có pháp có thể nắm bắt nên

gọi là nói pháp.

Bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thời gian cuối cùng thuộc phần sau của năm trăm năm sau cùng ở đời vị lai khi chánh pháp sắp diệt và bị phân hóa, có hữu tình nào nghe giảng pháp nói về sắc này mà có thể tin tưởng sâu sắc không?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Chúng chẳng phải là hữu tình, cũng chẳng phải không là hữu tình. Vì sao vậy? Thiện Hiện, tất cả hữu tình, Như Lai nói chẳng phải hữu tình nên gọi là tất cả hữu tình.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Có pháp nào giúp Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác hiện chứng quả vị Giác ngộ cao tột không?

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, theo con hiểu về nghĩa lý mà Phật dạy thì không có pháp nào giúp Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác hiện chứng quả vị Giác ngộ cao tột.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, đúng vậy, đúng vậy! Pháp ở trong đó không có, không chứng đắc nên gọi là quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa Thiện Hiện, pháp này bình đẳng ngay trong pháp ấy hoàn toàn bình đẳng nên gọi là quả vị Giác ngộ cao tột, do không có tánh ta, không có tánh hữu tình, không có tánh mạng sống, không có tánh đàn ông, không có tánh con người, hoàn toàn bình đẳng nên gọi là quả vị Giác ngộ cao tột, tất cả pháp lành đều được chứng, tất cả pháp lành đều được giác ngộ hoàn toàn.

Thiện Hiện, thiện pháp là thiện pháp. Tất cả Như Lai nói là chẳng phải pháp. Vì thế Như Lai nói thiện pháp là thiện pháp.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu thiện nam hoặc thiện nữ tích tụ lượng bảy báu khắp cả thế giới ba lần ngàn, ở trong đó có nhiều như núi chúa Diệu cao rồi đem bố thí. Hoặc có thiện nam, thiện nữ nào thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông suốt cho đến bài kệ bốn câu của kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này, giảng rộng, khai thị cho người khác và suy nghĩ đúng lý thì này Thiện Hiện lượng phước nói ở trước so với lượng phước này không bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn, một phần trăm ức, một phần muôn ức, hoặc số, hoặc tính, hoặc toán, hoặc dụ hoặc mức cùng cực của số đếm đều không thể sánh kịp.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Như Lai có nghĩ rằng ta sẽ độ thoát các hữu tình không? Không có hữu tình nào được Như Lai độ. Thiện Hiện, nếu có hữu tình nào được Như Lai độ tức là Như Lai đã có chấp ngã, chấp hữu tình, chấp mạng sống, chấp đàn ông, chấp con người...

Thiện Hiện, các pháp chấp như chấp ngã... Như Lai nói chẳng phải chấp cho nên gọi là chấp ngã... Nhưng các phàm phu ngu si cưỡng ép cho rằng có pháp chấp này. Thiện Hiện, phàm phu ngu si, Như Lai nói chẳng phải phàm phu cho nên gọi là phàm phu ngu si.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Có thể dùng các tướng đầy đủ để quán niệm Như Lai không?

Thiện Hiện đáp:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Theo con hiểu về ý nghĩa mà Phật nói thì không thể dùng các tướng đầy đủ để quán niệm Như Lai.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, lành thay, lành thay! Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Không nên dùng các tướng đầy đủ để quán niệm Như Lai. Thiện Hiện, nếu dùng các tướng đầy đủ để quán niệm Như Lai thì Chuyển luân thánh vương phải là Như Lai. Vì thế không nên dùng các tướng đầy đủ để quán Như Lai. Vì thế nên dùng các tướng chẳng phải tướng để quán Như Lai. Bấy giờ Thế Tôn nói kệ:

*Ai dùng sắc quán Ta
Dùng âm thanh tìm Ta
Người ấy đi đường tà
Không thể thấy được Ta
Nên quán tánh thật pháp
Tức Pháp thân Đạo sư
Pháp tánh chẳng thể biết
Nên người ấy không rõ.*

Phật bảo:

–Thiện Hiện, ý ông nghĩ sao? Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác dùng các tướng đầy đủ để hiện chứng quả vị Giác ngộ cao tột phải không? Thiện Hiện, nay ông đừng nên quán như vậy. Vì sao thế? Thiện Hiện, Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác không dùng các tướng đầy đủ để hiện chứng quả vị Giác ngộ cao tột.

Lại nữa Thiện Hiện, người phát tâm hướng về Bồ-tát thừa như vậy có tạo ra pháp nào hoặc hư hoại hoặc dứt đoạn không? Thiện Hiện, nay ông đừng quán như vậy: “Các hữu tình phát tâm hướng về Bồ-tát thừa chắc chắn không tạo ra pháp nào hoặc hư hoại hoặc gián đoạn.”

Lại nữa Thiện Hiện, nếu thiện nam hoặc thiện nữ đem bảy báu chứa đầy trong hăng hà sa số thế giới dăng cúng Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác hoặc có Bồ-tát đạt được sự kham nhẫn ở trong pháp vô ngã, không sinh thí. Nhờ nhân duyên này họ thu được một lượng phước nhiều hơn phước trước.

Lại nữa, Thiện Hiện Bồ-tát không nên chấp trước vào phước đức.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, vì sao Bồ-tát không nên chấp trước vào phước đức?

Phật bảo:

–Thiện Hiện, không nên chấp trước chỗ nên chấp trước vì vậy gọi là chỗ nên chấp trước.

Lại nữa Thiện Hiện, người nào nói rằng Như Lai hoặc đi hoặc đến, hoặc đứng hoặc ngồi, hoặc nằm thì người ấy không hiểu ý nghĩa mà Ta nói. Vì sao vậy? Nói là Như Lai tức là khái niệm về chân như chân thật, hoàn toàn không chỗ đi, không nơi đến gọi là Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu thiện nam, thiện nữ đem các vật có hình sắc vô số thế giới nhiều như số hạt bụi trên mặt đất của thế giới ba lần ngàn để nghiền thành cực vi trần. Nay Thiện Hiện, theo ý ông lược cực vi trần có nhiều không.

Thiện Hiện đáp:

–Rất nhiều, thưa Thế Tôn! Rất nhiều, thưa Thiện Thệ! Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, nếu lượng cực vi là thật có thì Phật không nói đồng cực vi. Vì sao vậy? Như Lai nói

đồng cực vi tức là chẳng phải đồng cực vi nên gọi là đồng cực vi. Như Lai thế giới ba lần ngàn chẳng phải thế giới nên gọi là thế giới ba lần ngàn. Vì sao vậy? Bạch Thế Tôn, nếu thế giới là thật có tức là chấp trước vào một tập hợp. Như Lai nói chấp trước vào một tập hợp, tức là chẳng chấp nên gọi là chấp trước một tập hợp.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, việc chấp trước vào một tập hợp này không thể nói, không thể hý luận nhưng tất cả phàm phu ngu si cưỡng chấp là pháp. Vì sao vậy? Thiện Hiện, nếu nói rằng: Như Lai giảng dạy thấy có ngã, thấy hữu tình, thấy mạng sống, thấy đàn ông, thấy con người, thấy ý sinh, thấy thanh niên, thấy người làm, thấy người nhận, thì theo ý ông lời nói đó có đúng không?

Thiện Hiện đáp:

–Không, thưa Thế Tôn! Không, thưa Thiện Thệ! Lời nói này chẳng phải là lời nói đúng. Vì sao vậy? Lời Như Lai nói thấy có ngã, thấy hữu tình, thấy mạng sống, thấy đàn ông, thấy con người, thấy ý sinh, thấy thanh niên, thấy người làm, thấy người nhận, tức là chẳng thấy nên gọi là thấy có ngã cho đến thấy người nhận.

Phật bảo:

–Thiện Hiện, các hữu tình phát tâm hướng về Bồ-tát thừa nên biết như vậy đối với tất cả các pháp, nên thấy như vậy, nên tin hiểu như vậy, không trụ vào pháp tướng như vậy. Vì sao thế? Thiện Hiện, pháp tướng, gọi pháp tướng, Như Lai nói chẳng phải tướng vì thế Như Lai nói pháp tướng là pháp tướng.

Lại nữa Thiện Hiện, nếu Đại Bồ-tát đem thất bảo chứa đầy trong vô lượng, vô số thế giới cúng dường cho Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, hoặc thiện nam hoặc thiện nữ thọ trì đọc tụng hoàn toàn thông suốt một bài kệ bốn câu trong kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa này suy nghĩ đúng lý và giảng nói rộng rãi cho người khác thì nhờ nhân duyên này, lượng phước sinh ra nhiều hơn phước trước vô lượng, vô số lần. Vì giảng nói khai thị cho người khác giống như không giảng nói khai thị cho người khác cho nên gọi là giảng nói, khai thị cho người khác. Khi ấy Thế Tôn nói kệ:

*Các vật được hòa hợp
Sao, lừa mắt, đèn, huyễn
Sương, bọt, mộng, điện, mây
Nên quán sát như vậy.*

Khi, Đức Bạc-già-phạm nói kinh này xong, Tôn giả Thiện Hiện và các Bí-sô, Bí-sô-ni, Ô-ba-sách-ca, Ô-ba-tư-ca và các Trời, Người, A-tố-lạc, Càn-thát-bà trong thế gian đều rất vui mừng, tin tưởng, phụng hành.

□